ערוץ מאיר

יהדות באהבה בכל בית

Machon Meir

ע"ש
אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד

וישכנו מחוילה עד־שור אשר על־פני מצרים באכה אשורה
על־פני כל־אחיו נפל:
ואלה תולדת יצחק בן־אברהם אברהם הוליד את־יצחק:
ויהי יצחק בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה בת־בתואל
הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:
ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם־
כן למה זה אנכי ותלך לדרש את־יהוה: ויאמר יהוה לה
שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד צעיר: ויהלאו ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו
שמו עשו: ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
שמו יעקב ויצחק בן־ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם
ישב אהלים: ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד בפיו ורבקה
אהבת את־יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן־השדה והוא
עיף: ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני נא מן־האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום: ויאמר יעקב
מכרה כיום את־בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את־
הבכרה:
ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים גררה: וירא אליו
יהוה ויאמר אל־תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי־לך ולזרעך
אתן את־כל־הארצת האל והקמתי את־השבעה אשר
נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את־זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל־הארצת האל והתברכו בזרעך כל
גויי הארץ: עקב אשר־שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי: ויגר
בדגר יצחק אל־עשו בנו וילך עשו השדה לציד ציד להביא:
ורבקה אמרה אל־יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את־אביך
מדבר אל־עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה־לי
מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: ועתה
בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך־נא אל־הצאן
וקח־לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל־רבקה אמו הן עשו
אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי
בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח־לי:
וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב
אביו: ותקח רבקה את־בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר
אתה בבית ותלבש את־יעקב בנה הקטן: ואת עורות גדיי
העזים הלבישה על־ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את־
המטעמים ואת־הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:
ויבא אל־אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל־אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום־נא שבה
ואכלה מציידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל־בנו
מה־זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני: ויאמר יצחק אל־יעקב גשה־נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם־לא: ויגש יעקב אל־יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו.

ויאמר הלי אתה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגישה לי ואכלה מציד
בני לבעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת:
ויאמר אליו יצחק אביו גשה־נא ושקה־לי בני: ויגש וישק לו
וירח את־ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה
אשר ברכו יהוה: ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש יעבדוך עמים והשתחוו לך לאמים הוה גביר
לאחיך והשתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך:
ויהי ככלות יצחק לברך את־יעקב ויעקב יצא יצא מאת פני
יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם־הוא מטעמים
ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור
תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך
בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד־מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד־ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו
גם־ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
גדלה ומרה עד־מאד ויאמר לאביו ברכני גם־אני אבי:
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים אתה את בכרתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר
לעשו גביר שמתיו לך ואת כל־אחיו נתתי לו לעבדים ודגן
ותירוש סמכתיהו ולך אפוא מה־אעשה בני: ויאמר עשו
אל־אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם־אני אבי
וישא עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
ועל־חרבך תחיה ואת־אחיך תעבד והיה כאשר תריד
ופרקת עלו מעל צוארך: ויעטר עשו את־יעקב על־הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי
ואהרגה את־יעקב אחי: ויגד לרבקה את דברי עשו בנה
הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע בקלי וקום
ברח־לך אל־לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד
אשר־תשוב חמת אחיך: עד־שוב אף אחיך ממך ושכח את
אשר־עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם־
שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל־יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם־לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה־לי חיים:
ויקרא יצחק אל־יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה
מבנות כנען: קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך
וקח־לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ואל שדי יברך
אתך ויפרך והרבך והיית לקהל עמים: ויתן לך את־ברכת
אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את־ארץ מגוריך אשר
נתן אלהים לאברהם: ויצא יצחק את־יעקב וישלח אתו
פדנה ארם אל־לבן בן־בתואל הארמי אחי רבקה אם־יעקב
ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק את־יעקב וישלח פדנה
ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר
לא־תקח אשה מבנות כנען: וישמע יעקב אל־אביו ואל־אמו
וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
יצחק אביו: וילך עשו אל־ישמעאל ויקח את־מחלת בת־
ישמעאל בן־אברהם אחות נבית על־נשיו לו לאשה:
ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם
כי־בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא: וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה
נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך
כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך
כל משפחת האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך
בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם־עשיתי את אשר־דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא
ויאמר מה־נורא המקום הזה אין זה כי אם־בית אלהים
וזה שער השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר
שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על־ראשה:
ויקרא את־שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר
לראשונה: וידר יעקב נדר לאמר אם־יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל־בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים: והאבן הזאת אשר־שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן־לי עשר אעשרנו לך:
וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה והנה באר
בשדה והנה־שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן־הבאר
ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על־פי הבאר: ואספו
שמה כל־העדרים וגללו את־האבן מעל פי הבאר והשקו את־
הצאן והשיבו את־האבן על־פי הבאר למקמה: ויאמר להם
יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר להם
הידעתם את־לבן בן־נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם־הצאן: ויאמר הן
עוד היום גדול לא־עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו:
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל־העדרים וגללו את־
האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם־הצאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות
יעקב את־רחל בת־לבן אחי אמו ואת־צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את־האבן מעל פי הבאר וישק את־צאן לבן
אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את־קלו ויבך: ויגד יעקב
לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן־רבקה הוא וירץ ותגד לאביה:
ויהי כשמע לבן את־שמע יעקב בן־אחתו וירץ לקראתו
וישק לו ויחבקהו וינשק לו ויבא־לו אל־ביתו וידבר ללבן
את כל־האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב
עמו חדש ימים:
ויאמר לבן ליעקב הכי־אחי אתה ועבדתני חנם הגד לי מה
משכרתך: ולבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה
רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת־תאר ויפת מראה:
ויאהב יעקב את־רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו
בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה:
ויאמר יעקב אל־לבן הבה את־אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה: ויאסף לבן את־כל־אנשי המקום ויעש משתה:
והיה בערב ויקח את־לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה:
ויתן לבן לה את־זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: והיה
בבקר והנה־היא לאה ויאמר אל־לבן מה־זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה
כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת
ונתנה לך גם את־האחת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע
שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את־
רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את־בלהה שפחתו
שפחה לו: ויבא גם אל־רחל ויאהב גם את־רחל מלאה
ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות:
ויראה יהוה כי שנואה לאה ויפתח את־רחמה ורחל עקרה:
ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי־ראה
יהוה בעניי כי עתה אהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן
ותאמר כי־שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את־זה
ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על־כן קרא־שמו
לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את־יהוה על־
כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:
וירא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר
אל־יעקב הבה לי בנים ואם־אין מתה אנכי: ויחר אף־יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן:
ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה והלדה על־ברכי ואבנה
גם־אני ממנה: ותתן לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על־כן קראה שמו דן:
ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני: ותאמר
רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם־אחתי גם־יכולתי ותקרא
שמו נפתלי:
ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את־זלפה שפחתה ותתן
אתה את־יעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן:
ותאמר לאה בגד ותקרא את־שמו גד: ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות
ותקרא את־שמו אשר:
וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא
אותם אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־לאה תני־נא לי מדודאי
בנך: ותאמר לה המעט קחתך את־אישי ולקחת גם את־
דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי
בנך: ויבא יעקב מן־השדה בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
בלילה ההוא: וישמע האלהים אל־לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי
שפחתי לאישי ותקרא את־שמו יששכר: ותהר עוד לאה
ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד
טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־
שמו זבולן: ואחרי־כן ילדה בת ותקרא את־שמה דינה:
ויזכר אלהים את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה:
ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי: ותקרא את־
שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:
ויהי כאשר ילדה רחל את־יוסף ויאמר יעקב אל־לבן שלחני
ואלכה למקומי וכארצי: תנה את־נשי ואת־ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי אשר
עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם־נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
וברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה משכרתך עלי ואתנה:
אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי:
כי מעט אשר־היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך
לרגלי ועתה מתי אעשה גם־אני לביתי: ויאמר מה אתן לך
ויאמר יעקב לא־תתן לי מאומה אם־תעשה לי את־הדבר
הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל־צאנך היום הסר
משם כל־שה נקד וטלוא וכל־שה עקד בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי: ותענני צדקתי ביום מחר כי־תבוא
על־שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו יהי כדברך:
ויסר ביום ההוא את־התישים העקדים והטלאים ואת־כל־
העזים הנקדות והטלאות כל אשר־לבן בו וידו ואת כל־
חום בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב ויעקב רעה את־צאן לבן הנותרות:
ויקח־לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות
לבן את־הלחות אשר על־המקלות: ויצג את־המקלות אשר
פצל בשקתות במרבצים בבתות המים אשר יבאן הצאן
לנכח פני הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן אל־
המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים:
והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל־עקד וכל־חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על־צאן לבן:
והיה בכל־יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את־המקלות
לעיני הצאן ברהטים להיחם במקלות: ובהעטף הצאן לא
ישים ויהי העטופים ללבן והמקשרים ליעקב:
ויפרץ האיש מאד מאד ויהי־לו צאן רבות ושפחות ועבדים
וגמלים וחמרים:
וישמע את־דברי בני־לבן לאמר לקח יעקב את כל־אשר
לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל־הכבוד הזה:
ויראה יעקב את־פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
ויאמר יהוה אל־יעקב שוב אל־ארץ אבתיך ואל־מולדתך
ואהיה עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל־
צאנו: ויאמר להן אני רואה את־פני אביכן כי איננו עמדי
כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי: ואתנה יודעות כי
בכל־כחי עבדתי את־אביכן: ואביכן התל בי והחלף את־
משכרתי עשרת מנים ולא־נתנו אלהים לו להרע עמדי:
אם־כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן נקדים
ואם־כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן עקדים:
ויצל אלהים את־מקנה אביכן ויתן לי: ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני ואראה בחלום והנה העלים העלים על־הצאן
עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני: ויאמר שא־נא עיניך וראה כל־העלים
העלים על־הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל־
אשר לבן עשה לך: אנכי האל בית־אל אשר משחת שם
מצבה אשר נדרת לי שם נדר אשר קום צא מן־הארץ הזאת
ושוב אל־ארץ מולדתך:
ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
אבינו: הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל
את־כספנו: כי כל־העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה:
ויקם יעקב וישא את־בניו ואת־נשיו על־הגמלים: ויסע את
כל־מקנהו ואת כל־רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
בפדן ארם לבוא אל־יצחק אביו ארצה כנען:
והלך לבן לגזז את־צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר
לאביה: ויגנב יעקב את־לב לבן הארמי על־בלתי הגיד לו
כי בורח הוא: ויברח הוא וכל־אשר־לו ויקם ויעבר את־
הנהר וישם את־פניו הר הגלעד:
ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח את־אחיו עמו
וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד:
ויבא אלהים אל־לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר
לך פן־תדבר עם־יעקב מטוב עד־רע: וידבק לבן את־יעקב
ויעקב תקע את־אהלו בהר והגלעד חנה:
ויאמר לבן אל־יעקב מה עשית ותגנב את־לבבי ותנהג את־
בנותי כשבויות חרב: למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא
הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור: ולא
נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות: יש־לאל ידי
לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר
לך פן־תדבר עם־יעקב מטוב עד־רע: ועתה הלוך הלכת כי
נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את־אלהי:
ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן־תגזל את־
בנותיך מעמך: עם אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה נגד
אחינו הכר־לך מה־עמדי וקח־לך ולא ידע יעקב כי רחל
גנבתם:
ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את־
התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל־
האהל ולא מצא: ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני אדני כי
לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים:
ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה־פשעי
מה־חטאתי כי דלקתה אחרי: כי־מששת את־כל־כלי מה־
מצאת מכל כלי ביתך שים נגד־אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו:
זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך
לא אכלתי: טרפה לא־הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה
גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח
בלילה ותדד שנתי מעיני: זה־לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך
ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף
את־משכרתי עשרת מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את־עניי ואת־
יגיעכפי ראה אמש הוכיח:
ויען לבן ויאמר אל־יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר־אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום
לאלה או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני
ואתה והיה לעד ביני וביניך:
ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על־הגל:
ויקרא־לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד:
ויאמר לבן הגל הזה עד ביני וביניך היום על־כן קרא־שמו
גלעד: והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר
איש מרעהו:
אם־תענה את־בנותי ואם־תקח נשים על־בנותי אין איש עמנו
ראה אלהים עד ביני וביניך:
ויאמר לבן אל־יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי
ביני וביניך: עד הגל הזה והמצבה אם־אני לא־אעבר אליך
את־הגל הזה ואם־אתה לא־תעבר אלי את־הגל הזה
ואת־המצבה הזאת לרעה:
אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם
וישבע יעקב בפחד אביו:
ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם
ויליני בהר:
וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך
וישב לבן למקמו:
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב
כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם־המקום ההוא מחנים:
וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו ארצה שעיר שדה
אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר עד־עתה: ויהי־לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
בעיניך:
וישבו המלאכים אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־עשו
וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו:
ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את־העם אשר־אתו ואת־
הצאן ואת־הבקר והגמלים לשני מחנות:
ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת והכהו והיה המחנה
הנשאר לפליטה:
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר
אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך:
קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי
במקלי עברתי את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות:
הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן־יבוא
והכני אם על־בנים:
ואתה אמרת היטב אטיב עמך ושמתי את־זרעך כחול הים
אשר לא־יספר מרב:
וילן שם בלילה ההוא ויקח מן־הבא בידו מנחה לעשו אחיו:
עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
גמלות מניקות ובניהן שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה
אתנות עשרים ועירים עשרה:
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל־עבדיו עברו לפני
ורוח תשימו בין עדר ובין עדר:
ויצו את־הראשון לאמר כי־יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר
למי־אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך:
ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה
גם־הוא אחרינו:
כי אמר אכפרה פניו במנחה הולכת לפני ואחר־כן אראה
פניו אולי ישא פני:
ותעבר המנחה על־פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה:
ויקם בלילה ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחותיו ואת
אחד עשר ילדיו ויעבר את־מעבר יבק:
ויקחם ויעבירם את־הנחל ויעבר את אשר־לו:
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־ירכו ותקע כף־ירך יעקב
בהאבקו עמו:
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־
ברכתני:
ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב:
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי שרית עם־
אלהים ועם־אנשים ותוכל:
וישאל יעקב והגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם:
ויקרא יעקב שם־המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים
אל־פנים ותנצל נפשי:
ויזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו:
על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף
הירך עד היום הזה כי נגע באיש בכף הירך בגיד הנשה:
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי השפחות:
ויעבר את־הזלפות ואת־ילדיהן ראשונה ולאה וילדיה
אחרנים ורחל ויוסף אחרנים:
והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד
אחיו:
וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על־צוארו וישקהו ויבכו:
וישא את־עיניו וירא את־הנשים ואת־הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את־עבדך:
ותגשנה השפחות הנה־המה וילדיהן ותשתחוין:
וגם־לאה נגשה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל
ויתשתחוו:
ויאמר מי לך כל־המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן
בעיני אדני:
ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי לך אשר־לך:
ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן בעיניך ולקחת
מנחתי מידי כי־על־כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני:
קח־נא את־ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש־
לי כל ויפצר־בו ויקח:
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן:
יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר־אבוא אל־אדני
שעירה:
ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן־העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני:
וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה:
ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על־כן
קרא־שם־המקום סכות:
ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם
ויחן את־פני העיר:
וקנה את־חלקת השדה אשר נטה־שם את־אהלה מיד בני־
חמור אבי שכם במאה קשיטה:
ויצב־שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל:
ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ:
וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה:
ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב את־הנערה וידבר על־
לב הנערה:
ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת
לאשה:
ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו ובניו היו את־מקניו
בשדה והחרש יעקב עד־בואם:
ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר אתו:
ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי־נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־יעקב
וכן לא יעשה:
וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו־
נא אתה לו לאשה:
והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנתינו תקחו לכם:
ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורכלו אתה והאחזו
בה:
ויאמר שכם אל־אביה ואל־אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
תאמרו אלי אתן:
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו־לי
את־הנערה לאשה:
ויענו בני־יעקב את־שכם ואת־חמור אביו במרמה וידברו
אשר טמא את־דינה אחתם:
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחתנו
לאיש אשר־לו ערלה כי חרפה היא לנו:
אך־זאת נאות לכם תהיו כמונו להמול לכם כל־זכר:
ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנתיכם נקח־לנו ושבנו אתכם
והיינו לעם אחד:
ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו:
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור:
ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב והוא נכבד
מכל בית אביו:
ויבא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם
לאמר:
האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה
והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את־בנתם נקח־לנו לנשים
ואת־בנתינו נתן להם:
אך־בזאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד
במול לנו כל־זכר כאשר הם נמולים:
מקנהם וקנינם וכל־בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו:
וישמעו אל־חמור ואל־שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויתהלו
כל־הזכרים כל יוצאי שער עירו:
ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני־בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בבטח
ויהרגו כל־זכר:
ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־חרב ויקחו את־דינה
מבית שכם ויצאו:
בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם:
את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמריהם ואת אשר־בעיר ואת
אשר בשדה לקחו:
וכל־חילם ואת כל־טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל־
אשר בבית:
ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי:
ויאמרו הכזונה יעשה את־אחתנו:
ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך:
ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר עמו הסירו את־אלהי
הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם:
ונקומה ונעלה בית־אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:
ויתנו אל־יעקב את כל־אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם־שכם:
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב:
ויבא לוז אשר בארץ כנען הוא בית־אל הוא וכל־העם אשר
אתו:
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית־אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו:
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית־אל תחת
האלון ויקרא שמו אלון בכות:
וירא אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו:
ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא־יקרא שמך עוד יעקב כי
אם־ישראל יהיה שמך ויקרא את־שמו ישראל:
ויאמר לו אלהים אני אל־שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים
יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו:
והארץ אשר נתתי לאברהם ליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את־הארץ:
ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו:
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך
עליה נסך ויצק עליה שמן:
ויקרא יעקב את־שם המקום אשר דבר־שם אלהים בית־אל:
ויסעו מבית־אל